

Ganes de fer l'orni

Sembla mentida la resistència que solem oposar sovint als progressos tècnics. Les novetats es produeixen, ens admiren i s'instal·len entre nosaltres (fins i tot en fem grans bocades), però no ens acabem de decidir a traure'n tot el rendiment.

Aquesta conclusió, solemne en aparença, m'ha estat suggerida per un fet que no és d'una gran transcendència, tot i que és motiu de controvèrsies que, a vegades, s'han convertit en tragèdies. Em refereixo al futbol. Sospito que és un esport que, com a espectacle de masses, tendeix un inici de decadència, però no es pot negar que encara conserva un gran poder d'atracció que suscita enfrontaments notables, no tan sols entre els jugadors, sinó, d'una manera principal, entre els aficionats.

Aquest joc, en el qual intervenen vint-i-dos jugadors al camp, més els tècnics respectius, més els milers d'espectadors més o menys encabits a les graderies, té un jutge inapel·lable: l'àrbitre. Una decisió errònia seva pot decidir un partit, i això que ara es pot recórrer a un invent, la *moviola*, que pot aclarir, a marxa normal, a càmera lenta o ràpida, cap avant i cap enrere, repetint una escena tantes vegades com es vulgui, qualsevol jugada conflictiva. Seria possible si se'n tinguessin ganes de corregir errors i deixar les coses ben clares.

Però no es vol. Es diu que el fet de consultar monitors

de TV interrompia els partits i faria perdre molt de temps. ¡El temps preciós del futbol! Val més que si en sobra, de temps, s'aprofiti perquè els espectadors es puguin atacar entre ells, o que organitzin agressions contra l'àrbitre, o bé desordres amb víctimes, com ha ocorregut sovint. Qui sap si aquestes malvestats constitueixen un dels encants del futbol.

Hi ha aspectes que ens estimem més que tinguin una espurna d'imprevist i de misteri, com és ara l'administració de la justícia (exemple caçat al vol). Si haguéssim progressat prou per tenir una *moviola* a punt per enregistrar tots i cada un dels delictes, el contingut escènic dels judicis perdria molt. La possibilitat de cometre errors i armar conflicte es veu que dóna a la vida el pessic de sal que fa falta per combatre l'ensopiment.

Pere Calders

